

WEEK-END

Snjóhvíta

Tey koma út í skógin, Snjóhvíta og veiðimaðurin. Í skóginum er myrkt og óhugnaligt. Ylanin frá villdjörum hoyrist langan veg, og Snjóhvíta gerst alt bangnari — hon vísir ekki, hvat tey bæði veiðimaðurin og hon skuldi út í skógin til.

Tá tey koma fram at eini myru, sigur veiðimaðurin, at hann er sendur út í skógin til at drepa Snjóhvítu, men eg havi ekki hjarta til tað, segði hann. Hann greiddi henni viðari frá, at hann skuldi geva drotningini hjartað og livur burtur úr Snjóhvítu og geva drotningini tey til nátturda kvöldið eftir.

Meðan tey standa soleiðis og tosa, kemur eitt villsvín gangandi framvið — veiðimaðurin tekur ein orv og festir hann á boga sín og drepur villsvinið, tekur hjartað og livur burtur úr svíninum. Hann biður Snjóhvítu um at sleppa sér burtur onkunstaðni og ikki koma heim aftur.

Snjóhvíta fer so einsamøll svong og kold út í skógin, meðan veiðimaðurin heldur avstað heim í kongaborgina við hjartanum og livrini til tess at lumpa drotningina.

Móti kvöldið kemur hann

heim á kongaborgina, fær drotningini livrina og hjartað. Hon býður kókimeistararum at koka hjartað og livrina og koyra nógv salt og pipar í soðið. Tá hjartað og livurin hava kókað í ein tíma fær hon tey fram fyrri seg og skal eta, —tey smakkaðu sera væl. Nú kendi hon seg lukkuliga, tí nú mundi hon ivaleyst vera vakrast í ríkinum.

Neyðar Snjóhvíta gekk nú einsamøll út í skógin millum øll villdjörini. Men so skjótt sum veiðimaðurin var farin aftur undir tróini vísir tað seg, sum at alt ljósnaði í skóginum — fuglar sungu og blómurnar gövu ein sera vældeymaðan anga. Alt varð knappliga so fjálgt og vakurt. Hon gekk longur og longur inn í skógin í eina heila viku. Allar hesar dagarnar fekk hon mat frá villdjörumum og fuglunum — tey voru øll so góð við hana, tí hon var so vøkur. Sjeýnda dagin kom hon fram at eini smáttu, ið var so litil og fitt. Hon fór innar, bankaði fyrst uppá, men ongín svaraði. Hon kom inn í ein litlan kók og so inn í eina litla stovu, har búgvið borð stóð frammi við sjeý smáum borðdiskum og sjeý steyp full av víni.

(Framhald)

Landbúnaðurin

Traðirnar vetrarfriðaðar

TAÐ ER RÍMILIGT OG RÆTTVÍST KRAV, TRAÐARMENN VIÐJA HAVA TRAÐIR, SÍNAR VETRARFRIÐAÐAR, TÍ LITIL MEINING ER Í TÍ AT GERA STÖRVERK OG IKKI EIGA ÚRSLITÍÐ AV TÍ MEIRA ENN NAKRAR FÁAR MÁNAÐIR AV ÁRINUM

Tað er harðvunnin tilvera at hava velt meginpartin av livinum og kortini ikki átt ella fingið úrslitið av hesum meira enn fimm mánaðir — ja nóg illa tað av árinum. Tað er litíð hugnaligt, at arbeiða undir slíkum umstøðum: slíkar hava treytirnar verið higartil, og tað tykist ikki størvegis áhugi at hjálpa traðarmonnum burtur úr hesi vánaliga og trongu virkiskerum.

Rættvísiskrivið um vetrarfriðing — sjálvandi ókeypis — má verða gingið á móti, tí tað er av størsta samfelagsligarbeiði, traðarmaðurin ger Eitt mark er fyrri, hvussu mikið ein ókeypis kann arbeiða fyrri aðrar, og í dag er aðarkrivið hjá øllum stættum at fáa fulla úrtøku av arbeiði sínum. Hetta má eisini umfata traðarmannin.

Nær fær ein pirrur og skitna húð?

Øll húð hevur eina vanligu feittframleiðslu, men á ávisum livstíðarskeiðum gera feittkerti-

arnir meiri um seg — serliga tá ið ein er ungur. Tann parturin av líkaminum, ið serliga stendur fyrri skotum í hesum sambandi er andlitíð, akslarnir og hálsurin. Feit húð dregur nógvan lort, og tí typpast hár og sveittaopini og tey fáa smáar feitttoppar, sum vanligu verða kallaðir dókkormar ella húðormar. Hesir toppar stóðga síðani normalu feittframleiðsluni, og undir teimum tytu opunum samlast ein rúgva av

Bræv til Adolf Hitler

»Vit eru glað fyrri bræv títt, har tú sigur, at tú ætlar at rýma úr herinum og taka við gamla starvinum aftur. Tú skalt ikki vera keddur av tí tú hevur lært í herinum. Sum eg altíð havi

Ungdómsmynd av Hitler

Mundi hetta vera orsøkin, at Hitler bar so stórt hatur til jøðarnar?

Rímismiðjan

Hørð og hvöss orð eru søgd um hermenn, NATO-menn og spáað er um nógv ljót úrslit av hesi herseting:

Litli svevur so søtt og milt, í stovuni inni fjálgt og stilt. Litli svevur við bros á kinn, har valdar friður í sál og sinnið — eitt úrslit av tá mammann fann í Mjorkadali ein NATO-MANN

feitti. Her kann síðani bruni koma í — og so koma pirrurnar. Um ein vil sleppa av við pirrur má ein eisini geva sær tíð til góða viðgerð.

Pirrur og skitin húð verða niðurbard bæði innan og uttanífrá

Tá ein húð framleiðir almikið av feitti, eigur ein sjálvandi ikki at eta ov feitan, kryddraðan ella sotan mat. Tær vanlugu góðu livsreglurnar um at fáa ríkiht og svovni, fimleiki, friska luft o. s. fr. er av størum týðningi fyrri at varðveita eina sunna og góða húð. Væl umhugsað vasking við reinsandi sápu — beinur burtur henda lort, men nýti ikki vaskilappan — reinar hendur eru frægast til hetta.

Serliga feit húð hevur gott av at fáa brúsu- ella karbóð. Feittugt bór kann eisini geva óreinsku í húðina. Men frá fyrst til seinast — pilka og klip ikki í pirrurnar. Tá ein ger hetta fær ein ongantíð allan lortin út, men hetta kann gera ilt verri. Húðvevnaðurin órógvast, og pirrurnar breiðast. Ein eigur at nýta serliga framleidd evni til at reinsa húðina við. fylgdi brúksávisingini til hesi evni út í æsir — tí tað gevur besta úrslitið.

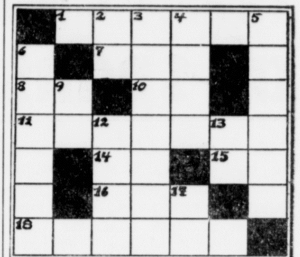
Heimskend bræv

sagt tær, at bara teir, ið eru ríkir og hava gott samband kunnu koma væl fram í herinum. Fólki, sum vit, kunnu ikki vinna heim, og bara tað at vera korporálur er ein stórir sigur fyrri teg. Eg eri keddur av at skirva tær ring tíðindi, eg veit, hvussu uppfarandi tú ert og eg vil ikki spilla heimkomu tína ... genta tín er farin frá tær: Fyri tveimum dögum síðan rýmdi hon við soni stjórans. Kanska minnist tú hann, tað var tann ungi jøðin, ið kom eftir húsaleiguni. Eg eri keddur av at skriva hetta, men tú ert vaksín og búgvin til ikki at taka hetta alt ov tungt

Vælkomin heim!

Pápi

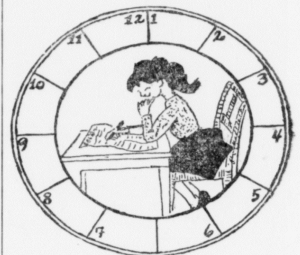
Krossorð

Yvir: 1) lærustøð 7) arga 8) mál 10) skipastytting 11) etur 14) drykkur 15) seks 16) farva 18) donsk oyggj.

Niður: 2) hali 3) veik 4) farmur 5) stýrisvøkur 6) koyra 9) koyra 9) mál 12) klandur 13) liðugur 17) drykkur.

Klokkugáta

- 1 — 3 = tal
- 4 — 7 = samanlopið
- 6 — 10 = hylur
- 11 — 12 = á rokningum
- 1 — 12 = himmallikam

Nú vevja vit aftur nakrar stavar saman NGELSYVRSU — Eitt staðarnavn á Streymoyinni.

Sendið loysingin til SOSIALIN, box 76, mrk. kapping, innan mikudagin í komandi viku.

Vinningurin hesaferð verður bókin: »Loyndamálíð«, sum Erling Simonsen hevur umsett.

Læknin: Nú mugu tygum syrgja fyrri at slanka tygum. Annars koma tygum ikki at liva leingi.

Konan: Slanka meg? Ætla tygum, at eg skal svolta meg í hel bara fyrri at kunna liva nøkur ár longri?

Menniskjuni liva ikki av breyði eina, gramdi bakarín seg!

Per: Hvi er tú í ringum lag. Pól?

Pól: Tí eg fái onga feru í ár. Per: Hvi fært tú onga feru? Pól: Tí eg havi onki arbeiði.

